

Preek gehouden op Stille Zaterdag 30 maart 2024
in de Westerkerk Amsterdam
door ds. Herman Koetsveld

Gedicht: Stille Zaterdag

Het stille van deze zaterdag
is die van een leegte
ongeordend gevuld met
niet meer weten
flarden van ontzetting
ergens aanvoelen komen van
alles overspoelend verdriet
een opkomende pijn
ergens bij of is het in je hart
en met dit alles
en nog zoveel meer
dat vooral dus leegte
om die ene onschuldige
doodgemartelde
en in die ene
al die onschuldigen
er zijn teveel graven

Gebed

Op deze avond van stilte
bidden wij om de weldaad van rust in onszelf.
Dat ons vertrouwen aangeraakt wordt met een woord van licht en leven.
Dat ons leven niet leeg en vruchteloos blijft,
maar opgenomen wordt in die grote beweging van de geest
die schept en herschept, die vernieuwd en opricht,
die wekt en wenkt,
die doet opstaan en richting geeft.
Sta op O God en verlicht ons hart en ziel. Amen

Zegen

We gaan hier vandaan, de donkere nacht in,
Maar met het licht dat we hier ontvangen hebben en
ook in onszelf mogen meedragen, de Paasmorgen tegemoet.

Moge het licht van de liefde van de levende God
jouw levensweg verlichten
jouw hart verwarmen
en jou doen opstaan een nieuwe morgen,
een nieuwe tijd tegemoet.

Overweging Stille Zaterdag

Stille Zaterdag. Het is de stilte van het graf. Het is de stilte van de verdoving, omdat het niet ten volle tot je doordringt wat er eigenlijk is gebeurd. Het is de stilte van een sabbath waar niets te vieren valt. Deze zevende dag is niet de dag van de rust, maar van beklemming, van vragen, van diepte, van leegte, van dood.

Niets is zo moeilijk als de stilte op je laten inwerken. Alles kom je tegen. Onmiddellijk de ervaring dat het niet stil in je is. Maar dat je boordenvol zit met onrust. Met vragen. Met verdriet. Met wanhoop. Met angst. Wat zou het prettig zijn als er iets of iemand zou zijn die ons van dat alles zou kunnen bevrijden. Een god die met een woord van macht, of met een daad van kracht ons leven in een klap schoonveegt van wat ons telkens zo zwaar valt. Een god die machtsmisbruikers van deze wereld weet te stoppen. Een god van zekerheid. Een god die de strijd op voorhand wint. Een god die aan alle vragen een einde maakt. Een god die niet moeilijk doet.

Maar wij hier, op deze Stille Zaterdag gedenken een mens. Een rechtvaardige. Een mens die er aan onder door ging: aan zijn keuze voor de liefde, voor de zwakke, voor de immorele, voor de marginale. Het werd niet genomen. Dat hij zei dat dat de wil van God is. Het werd niet genomen dat hij niet een god als zekerheid en veiligheid voorstelde, niet een god van regels en zo is het en niet anders, maar een God die roept, wacht, wenkt, uitnodigt, aanspreekt. Het werd niet genomen dat hij die God eenvoudigweg aansprak met 'mijn Vader'. Men slaagde erin zijn stem tot zwijgen te brengen, niet nadat hij tot die God had uitgeschreeuwd waarom hij hem had verlaten. Hij stierf de marteldood van een opstandeling en een godslasteraar.

Het geheim van deze avond is dit: er is geen god als zekerheidje, als doekje voor ons bloeden, als afdoende remedie tegen onze angst. Maar er is deze ene, die er onderdoor ging. Zoals mensen er telkens weer aan

onder doorgaan. Aan het leven. Aan de dood. Deelgenoot dus aan onze diepste diepten. Het geheim van deze avond is zijn vertrouwen dat de Eeuwige ook daarin is. Juist daarin is. Uitgerekend daarin is. Als licht in onze duisternis. Als stem die jouw naam noemt en vraagt: volg Mij. Kom aan het licht. Word een mens bevrijd tot liefde. Daar op te antwoorden. Dat te vertrouwen. Dat te geloven. Daaraan je leven te wijden. Dat is inderdaad om stil van te worden. Godzijdank. Amen.